

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.228 van 12 mei 2003
in de zaak A. 129.658/IX-3591.**

In zake : Ronny VERMEERSCH,
wonende te OUDENBURG,
Kapittelstraat 57

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Financiën.

tussenkomende partij :

André DELEENHEER,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ronny VERMEERSCH op
22 november 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoer-
legging van het koninklijk besluit van 20 september 2002 waarbij André
DELEENHEER wordt benoemd tot hypotheekbewaarder te Dendermonde II met
ingang van 1 november 2001;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde
verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 maart 2003 waarbij de terecht-
zitting bepaald wordt op 28 april 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van inspecteur van Financiën J. DE VLEESCHOUWER, en van advocaat F. JUDO die, loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de tussenkomen partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat André DELEENHEER met een verzoekschrift van 17 december 2002 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. Verzoeker is eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur en was werkzaam bij de Administratie van het kadaster, registratie en domeinen. Hij oefende de functie uit van ontvanger in het registratiekantoor Oostende III.

Op 15 juni 2001 deelt de procureur des Konings te Brugge aan de Administratie van het kadaster mee in antwoord op haar vraag dat er een opsporingsonderzoek is geopend lastens verzoeker wegens aanwijzingen van fiscale fraude en meer bepaald het niet-aangeven van inkomsten ingevolge bezoldigde schattingen voor derden, en schattingen die blijkbaar evenmin zijn ingeschreven in het daartoe bestemde register.

De procureur des Konings stelt verder dat die laatste omstandigheid zich eventueel kan vertalen in een valsheid door omissie doch dat het te vroeg is om de omvang van de zaak in te schatten en dat ook rekening zal moeten worden gehouden met het feit dat voor het jaar 2000 en het lopende jaar 2001 de fiscale aangifte nog moet gebeuren.

Ingevolge die mededeling wordt verzoeker bij besluit van de directeur-generaal van 29 juni 2001 bij ordemaatregel en in het belang van de dienst met ingang van 5 juli 2001 overgeplaatst naar het aankoopcomité van Brugge.

1.2. Bij bericht van 22 januari 2001 is intussen de betrekking van hypotheekbewaarder te Dendermonde II in competitie gesteld op datum van 1 augustus 2001. Verzoeker en verzoeker in tussenkomst, André DELEENHEER, zijn kandidaat voor die bevordering en een derde ambtenaar die reeds hypotheekbewaarder is vraagt om bij wege van mutatie in die betrekking te worden aangesteld.

1.3. In zijn vergadering van 27 juni 2001 beslist het college van diensthoofden unaniem om verzoeker niet voor te dragen en motiveert die beslissing als volgt :

"De betrokkene maakt het voorwerp uit van een opsporingsonderzoek dat luidens de kennisgeving van het Parket van de Procureur des Konings te Brugge, dd. 15 juni 2001, werd geopend «wegens aanwijzingen van fiscale fraude en meer bepaald het niet-aangeven van inkomsten ingevolge bezoldigde schattingen voor derden, schattingen die blijkbaar evenmin werden ingeschreven in het daartoe bestemde register ».

Deze enquête heeft derhalve betrekking op feiten die verband houden met zijn functie van eerstaanwezend inspecteur van het derde registratiekantoor van Oostende en die strafrechtelijk zouden kunnen gekwalificeerd worden als fiscale valsheid in geschriften en belastingontduiking.

Zolang het gerecht in deze zaak geen einduitspraak heeft gedaan, bezit de Hr. VERMEERSCH - ten aanzien van administratieve overheid, hypotheekbedienden, notarissen, gerechtsdeurwaarders en publiek - niet de integriteit, het prestige en de geloofwaardigheid die vereist zijn om de delicate functie van hypotheekbewaarder te bekleden.

Gezien het spoedeisend karakter van de te verlenen benoeming (deze betrekking wordt vacant op 1 augustus 2001 ingevolge de oppensioenstelling van de titularis de Hr. HUYGENS, die echter sinds 1 mei 1999 in het belang van de dienst in zijn functies geschorst is), kan evenwel niet gewacht worden op de einduitspraak van het gerecht."

1.4. In zijn vergadering van 2 augustus 2001 onderzoekt het college van diensthoofden de kandidaturen van de twee overige kandidaten en beslist de tweede gerangschikte kandidaat, zijnde de tussenkomende partij, voor te dragen. De beslissing is als volgt genotuleerd :

"De als tweede gerangschikte kandidaat is de Hr. DELEENHEER, eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur van het registratiekantoor van Ninove.

Ondanks de evaluatie "zeer goed" toegekend aan de Hr. DELEENHEER, uiten bepaalde leden van het College twijfels omtrent zijn werkelijke capaciteiten om een hypotheekkantoor zoals dat van Dendermonde II te beheren;

De Voorzitter stelt derhalve voor om over te gaan tot de geheime stemming.

Met vier stemmen voor en twee stemmen tegen, brengen de leden van het College van diensthoofden een positief advies uit omtrent een benoeming van de Hr.DELEENHEER."

1.5. Verzoeker tekent op 28 augustus 2001 bezwaar aan tegen die voordracht en vraagt om te worden gehoord door het college van diensthoofden. Dit gebeurt in de zitting van 11 september 2001. Na onderzoek beslist het college het benoemingsvoorstel ongewijzigd te behouden. Die beslissing wordt als volgt gemotiveerd :

"Het College van diensthoofden stelt in eerste instantie vast dat tal van bezwaren betrekking hebben op de overplaatsing bij ordemaatregel en in het belang van de dienst waartoe op 29 juni 2001 werd beslist, en op de ter zake gevolgde procedure.

Deze bezwaren zijn vreemd aan het benoemingsvoorstel en bijgevolg niet pertinent. Tal van die argumenten zijn overigens beantwoord en weerlegd in het besluit van 29 juni 2001, waarnaar dan ook wordt verwezen.

De benoemingsprocedure staat trouwens volledig los van de overplaatsing.

Het is derhalve zonder belang dat het college over de kandidatuur van de Hr. VERMEERSCH uitspraak heeft gedaan op een ogenblik dat omtrent de ordemaatregel nog geen beslissing was genomen.

Inzake de kritiek van de Hr. VERMEERSCH op het feit dat zijn kandidatuur is geweerd zonder dat hij is gehoord over de aan de basis van die beslissing liggende feiten, merkt het College op dat de verplichting om de belanghebbende vooraf de gelegenheid te geven om voor zijn belangen op te komen, geen toepassing vindt in het raam van benoemings- of bevorderingsprocedures, zelfs niet ten opzichte van de kandidaat die werd afgewezen. De Hr. VERMEERSCH zou de reden van de afwijzing van zijn kandidatuur, nl. het bestaan van een opsporingsonderzoek, hoe dan ook niet kunnen ontkrachten.

Tot slot, stelt het College vast dat de klacht geen argumenten ten gronde bevat. De motieven van het College om zijn kandidatuur af te wijzen, worden door de Hr. VERMEERSCH op geen enkel punt betwist."

1.6. Bij koninklijk besluit van 24 oktober 2001 wordt André DELEENHEER benoemd tot hypotheekbewaarder te Dendermonde II met ingang van 1 november 2001.

Dit besluit wordt vernietigd bij 's Raads arrest nr. 105.493 van 15 april 2002.

1.7. In zijn vergadering van 30 mei 2002 onderzoekt het college van diensthoofden van de Administratie van de BTW, registratie en domeinen de kandidaturen opnieuw. Het stelt opnieuw voor de heer DELEENHEER te benoemen. Dit voorstel luidt als volgt :

"De Voorzitter deelt aan de leden van het College van diensthoofden mede dat de Raad van State bij arrest, nr. 105.493, van 15 april 2002 het koninklijk besluit van 24 oktober 2001 heeft vernietigd waarbij de Hr. DELEENHEER, André V., werd benoemd tot de betrekking van hypotheekbewaarder te Dendermonde, tweede kantoor.

Hij bezorgt vervolgens aan de leden een fotokopie van het arrest en licht in essentie toe dat de Raad van State van oordeel is «dat, doordat (de Hr. VERMEERSCH) enkel op grond van het bestaan van een opsporingsonderzoek wordt geweerd als kandidaat voor de door hem geambieerde betrekking, de verwerende partij kennelijk voornoemd vermoeden van onschuld heeft miskend door omwille van het loutere bestaan van een opsporingsonderzoek, de integriteit, het prestige en de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken en dienvolgens verzoeker alleen om die reden te weren».

De Voorzitter voegt hieraan toe dat, gelet op deze vernietigingsbeslissing, de benoemingsprocedure moet worden hernomen vanaf het advies van het College van diensthoofden.

Het College beslist derhalve over te gaan tot een nieuw onderzoek van de kandidaturen die werden ingediend naar aanleiding van de incompetitiestelling van de betrekking van hypotheekbewaarder te Dendermonde, tweede kantoor, bij kennisgeving van 22 januari 2001, nr. RP 100.027/IVDD.

Uit de daaropvolgende beraadslaging komen de volgende overwegingen naar voor:

a) algemeen:

Drie ambtenaren die een kandidatuur hebben ingediend naar aanleiding van de incompetitiestelling van 22 januari 2001, voldoen aan alle reglementaire benoemingsvoorwaarden.

Rekening houdend met de bepalingen van het koninklijk besluit van 25 juni 1953 betreffende de bevordering in graad en de mutaties in de buitendiensten van het bestuur der registratie en domeinen, en in de orde van voorrang vastgesteld in artikel 11 van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 tot vaststelling van het organiek reglement van het Ministerie van Financiën en van de bijzondere bepalingen die er voorzien in de uitvoering van het statuut van het rijkspersoneel, rangschikken de betrokkenen zich als volgt: 1° de Hr. VERMEERSCH, Ronny, eerstaanwezend inspecteur van het derde registratiekantoor van Oostende; 2° de Hr. DELEENHEER, André, eerstaanwezend inspecteur van het registratiekantoor van Ninove; 3° de Hr. DE LATTE, Guido, bewaarder van het vierde hypotheekkantoor van Antwerpen.

b) over de noodzaak om dadelijk in de vacante betrekking te voorzien:

De ratio legis van artikel 14 van de wet van 21 ventôse jaar VII betreffende de inrichting van de bewaring der hypotheken (Wet van 11 maart 1799) impliceert dat de Administratie de continuïteit in het beheer van de hypotheekkantoren moet verzekeren en, in het geval van een vacature, onmiddellijk moet overgaan tot de benoeming van een nieuwe titularis. De rechtsleer is op dit vlak zeer expliciet (studie in Journ. des conservateurs, nr. 9864; BARNIER, Rôle et responsabilité du conservateur, blz. 51; GENTN, E., Traité des hypothèques et de la transcription, nr. 3517).

Om de vereiste continuïteit in de opvolging van de aangestelden te waarborgen, kan de overheid de benoeming van een titularis voor de betrekking van bewaarder van het tweede hypotheekkantoor te Dendermonde niet uitstellen tot het gerecht een einduitspraak heeft gedaan inzake het opsporingsonderzoek dat is ingesteld tegen de Hr. VERMEERSCH.

c) wat de kandidatuur van de Hr. VERMEERSCH betreft:

- de Hr. VERMEERSCH is laureaat van het vergelijkend overgangsexamen naar de graad van ontvanger A, dat werd afgesloten op 29 maart 1977, waarbij hij 208,40 punten behaalde op 320;

- de betrokkene werd op 1 december 1977 benoemd tot ontvanger A der registratie te Oostende;

- de Hr. VERMEERSCH maakt het voorwerp uit van een opsporingsonderzoek, dat luidens de kennisgeving van het Parket van de Procureur des Konings te Brugge, dd. 15 juni 2001, werd geopend “wegens aanwijzingen van fiscale fraude en meer bepaald het niet-aangeven van inkomsten ingevolge bezoldigde schattingen voor derden, schattingen die blijkbaar evenmin werden ingeschreven in het daartoe bestemde register”; naar aanleiding hiervan is hij, sinds 5 juli 2001, bij ordemaatregel en in het belang van de dienst overgeplaatst naar het aankoopcomité van Brugge;

- de Hr. VERMEERSCH heeft tegenover de administratieve overheid bekend dat hij, in zijn hoedanigheid van eerstaanwezend inspecteur van het registratiekantoor Oostende III, een gedeelte van de bezoldigingen geïnd voor het verrichten van schattingen niet heeft aangegeven in zijn aangifte in de personenbelasting en schattingsverslagen heeft opgesteld van onroerende goederen gelegen buiten zijn ambtsgebied, hetgeen in strijd is met de fiscale wetgeving en de administratieve instructies, en, bovendien, dat hij schattingen heeft verricht voor een huisvestingsmaatschappij, bij dewelke hij een mandaat uitoefent (zie het proces-verbaal van het College van diensthoofden, dd. 11 september 2001);

- het is zo dat de ontvangers van de registratie, wat betreft de schattingen van onroerende goederen die zij in bepaalde gevallen mogen verrichten voor rekening van derden, a) enkel bevoegd zijn om goederen te schatten die gelegen zijn binnen het ambtsgebied van hun kantoor; b) de aanvragen moeten bijhouden in een jaarlijks doorlopend genummerd “Register der bezoldigde schattingen”; c) de uit hoofde van die schattingen aangerekende bezoldiging, als beroepsinkomsten, moeten aangegeven in de aangifte in de personenbelasting; de administratieve onderrichtingen ter zake zijn ondubbelzinnig vastgelegd in de administratieve instructie R en in de Instructie nr. 10 van 13 maart 1998.

- d) wat de kandidatuur van de Hr. DELEENHEER betreft:

- de Hr. DELEENHEER is laureaat van het vergelijkend overgangsexamen naar de graad van ontvanger A, dat werd afgesloten op 29 maart 1977, waarbij hij 230,40 punten behaalde op 320;

- na een tewerkstelling op het Hoofdbestuur als adjunct-adviseur, werd de betrokkene op 1 september 1982 benoemd tot ontvanger A der registratie te Kruishoutem (met een ranginname in die graad op 1 december 1977); daarna werd hij achtereenvolgens benoemd tot ontvanger A van het registratiekantoor te Lennik op 1 september 1985, van het ontvangkantoor der domeinen en penale boeten te Dendermonde op 1 juli 1990 en van het registratiekantoor te Ninove op 1 juli 1999;

- e) wat de kandidatuur van de Hr. DE LATTE betreft:

- de Hr. DE LATTE is op 1 april 1994 benoemd tot bewaarder van het vierde hypotheekkantoor te Antwerpen;

- de betrokkene vraagt thans een benoeming tot de betrekking van hypotheekbewaarder te Dendermonde, tweede kantoor;

- de mutaties in de buitendiensten van het Ministerie van Financiën worden geregeld door de artikelen 26 tot 36 van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 tot vaststelling van het organiek reglement van het Ministerie van Financiën en van de bijzondere bepalingen die er voorzien in de uitvoering van het statuut van het rijkspersoneel;

- uit het geheel van die bepalingen blijkt dat deze niet toepasselijk zijn op de hypotheekbewaarders: de hypotheekkantoren komen niet voor in de lijst van de diensten of groepen van diensten die is opgemaakt in uitvoering van artikel 26, tweede lid; de bevoegdheid om de bedoelde mutaties toe te kennen berust, krachtens artikel 35, bij de directeur-generaal, terwijl een benoeming tot hypotheekbewaarder tot de discretionaire bevoegdheid van de Koning behoort;

- zelfs indien wordt aangenomen dat een hypotheekbewaarder zich kandidaat kan stellen voor een andere bewaring, is er geen enkele wettelijke of reglementaire bepaling die uitdrukkelijk stelt dat de vacante betrekking bij voorrang aan hem moet worden toegekend; de regel “mutatie primeert op bevordering” moet dus buiten beschouwing worden gelaten voor een benoeming tot hypotheekbewaarder;

- onverminderd de exclusieve bevoegdheid van de Koning om het vacante kantoor al dan niet toe te kennen aan een benoemd hypotheekbewaarder, moet deze laatste dus gerangschikt worden in de orde van voorrang vastgesteld in artikel 11 van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971: de Hr. DE LATTE rangschikt zich dus als derde kandidaat van degenen die de dienstanciënniteitsvoorwaarde van 24 jaar vervullen;

- tevens moet rekening worden gehouden met de elementen die verband houden met het belang van een goede administratieve inrichting, nl. de vereiste noodzaak een zekere continuïteit in het beheer van een hypotheekkantoor te bewerkstelligen, het specifiek karakter van de hypotheekbewaring Antwerpen IV op het vlak van de bevoegdheden en op het gebied van de toepasselijke wetgeving en reglementering, de verplichting voor de Administratie om de werking van die bewaring in de beste omstandigheden te verzekeren en de noodzaak hiertoe te voorzien in een eenheid van leiding.

Om die redenen oordeelt het College dat het onder geen enkel beding past de Hr. DE LATTE te benoemen tot een andere betrekking van hypotheekbewaarder.

f) vergelijking van de kandidaturen van de Hr. VERMEERSCH en de Hr. DELEENHEER:

De Hr. VERMEERSCH en de Hr. DELEENHEER hebben beiden de evaluatievermelding “zeer goed”.

De technische capaciteiten vereist voor de uitoefening van de functie van hypotheekbewaarder worden in hoofde van de twee kandidaten niet in twijfel getrokken.

Wel is het zo dat de Hr. DELEENHEER in het vergelijkend overgangsexamen naar de graad van ontvanger A een beter resultaat behaalde dan de Hr. VERMEERSCH met 230,40 tegenover 208,40 punten op 320. Dit bevestigt dat de Hr. DELEENHEER onmiskenbaar de vereiste kennis - op administratief, burgerrechtelijk en fiscaal-technisch vlak - heeft. Met deze kennis heeft de betrokkene ervaring opgedaan als adjunct-adviseur op het Hoofdbestuur en als ontvanger van diverse registratiekantoren en van een ontvangkantoor der domeinen en penale boeten.

Verder heeft de Hr. DELEENHEER, vanuit deontologisch oogpunt, een onbesproken verleden. Zijn integriteit in zijn ambtsuitoefening en zijn burgerzin zijn nooit in twijfel getrokken. De enige twijfel die bij de oorspronkelijke bespreking van de kandidaturen in verband met de Hr. DELEENHEER gerezen is, hield verband met enkele ziekteperiodes, waaraan ondertussen volledig verholpen is.

Anderzijds, dient men in verband met de Hr. VERMEERSCH vast te stellen dat hij, volgens zijn eigen bekentenissen, bepaalde belastbare inkomsten fiscaal niet heeft aangegeven en de administratieve instructies op het vlak van de schattingen van onroerende goederen voor rekening van derden niet heeft nageleefd.

Een minimum-vereiste die aan elke ambtenaar van een belastingadministratie mag gesteld worden, is dat hij zelf zijn fiscale verplichtingen stipt naleeft en zich richt naar de administratieve instructies van zijn overheid.

Wat de te begeven functie betreft, dient bovendien rekening te worden gehouden met de positie die een hypotheekbewaarder bekleedt binnen de Administratie en ten aanzien van zijn bedienden en met de relaties die hij professioneel heeft.

De hypotheekbewaarder is a) werkgever, met de daaraan inherente verplichtingen op het vlak van fiscale en sociale wetgeving; b) bekleedt de hoedanigheid van openbaar ambtenaar tegenover het publiek en van rekenplichtige van de Schatkist en c) vervult een cruciale rol op het gebied van de rechtszekerheid in de onroerend goed- en kredietsector.

Zijn opdracht bestaat er in, onder zijn persoonlijke verantwoordelijkheid, de formaliteiten te vervullen die hem door de hypotheekwet en bijzondere wetten zijn toebedeeld teneinde de nodige publiciteit te geven aan de overeenkomsten die de burgers aanbelangen. Hij dient de rechtszekerheid inzake onroerende goederen te verzekeren.

De hypotheekbewaarder komt in de uitoefening van zijn functie in contact met notarissen, gerechtsdeurwaarders, onroerendgoedberoepen, financiële instellingen, ... en de burger. Het ambt van hypotheekbewaarder is een functie waar derden moeten kunnen op vertrouwen. Vandaar dat het noodzakelijk is dat de titularis van die betrekking een onbesproken en geloofwaardige faam heeft en vrij is van elke mogelijke vorm van kritiek.

Bij de keuze tussen de kandidaten dient dus rekening te worden gehouden met het specifiek karakter van de functie van hypotheekbewaarder, die maakt dat de bekleder van dat ambt betrouwbaarheid moet uitstralen, en moet een afweging worden gemaakt tussen kandidaten, waarvan de ene, de Hr. DELEENHEER, een smetteloze carrière heeft, en de andere, de Hr. VERMEERSCH, in opspraak is gekomen en ter zake heeft toegegeven dat hij inbreuken heeft begaan op de fiscale wetgeving en de administratieve instructies.

Gelet op de hiervoor vermelde door de Hr. VERMEERSCH niet betwiste feitelijkheden, oordeelt het College dat de Hr. VERMEERSCH - ten aanzien van administratieve overheid, hypotheek-bedienden, notarissen, gerechtsdeurwaarders, ... en publiek - niet de integriteit, het prestige en de geloofwaardigheid bezit die vereist zijn om de delicate functie van hypotheekbewaarder te bekleden.

Gelet op al die overwegingen is het College van mening dat de Hr. DELEENHEER het best voldoet aan de eisen van de te begeven betrekking.

Bij geheime stemming en met unanimité, adviseren de leden van het College van diensthoofden bijgevolg om aan de Koning de benoeming van de Hr. DELEENHEER tot de betrekking van hypotheekbewaarder te Dendermonde, tweede kantoor, voor te dragen.

Een betekening in die zin zal aan de belanghebbende kandidaten gericht worden."

1.8. Verzoeker tekent bezwaar aan tegen dat voorstel en vraagt om gehoord te worden door het college van diensthoofden.

1.9. Dit bezwaar wordt door het college van diensthoofden behandeld in zijn vergadering van 31 juli 2002. Na bespreking weerlegt het de argumentatie van verzoeker en behoudt het zijn initieel voorstel.

1.10. Bij koninklijk besluit van 20 september 2002 wordt André DELEENHEER benoemd tot hypotheekbewaarder te Dendermonde II, op datum van 1 november 2001.

Dit is het bestreden besluit.

1.11. Met een brief van 11 december 2002 meldt de procureur des Konings te Brugge dat "het dossier werd afgehandeld met een minnelijke schikking" omdat alleen het niet aangeven van bepaalde fiscale inkomsten werd weerhouden en de zaak op fiscaal vlak werd geregeld.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoeker wat betreft de tweede voorwaarde aanvoert dat hij 52 jaar oud is en dat indien de vernietiging pas binnen 5 tot 9 jaar zal plaatsvinden hij nog weinig kansen heeft om benoemd te worden daar waar bij een snelle vernietiging en bij een objectieve vergelijking hij zou moeten worden voorgedragen; dat indien de procedure zal moeten overgedaan worden na 5 of 9 jaar hij met andere en misschien meer kandidaten zal moeten vergeleken worden wat voor hem nadelig dreigt te zijn aangezien er thans slechts drie kandidaten waren waarvan er één niet voldoet en de andere niet meer aanspraken dan hijzelf kan laten gelden; dat hij niet retroactief zal kunnen benoemd worden na een vernietiging binnen 5 tot 9 jaar waardoor hij niet alleen zo lang het loon derft maar ook de kans mist om anciënniteit op te bouwen en de andere bevorderingskansen vanuit de graad van hypotheekbewaarder misloopt; dat hij ten slotte ook een moreel nadeel lijdt dat voortspuit uit het feit dat er zonder schorsing op hem een "banvloek" zal blijven rusten voor gans de periode dat er geen vernietiging komt, met name het vermoeden strafbare feiten te hebben begaan, zelfs als hij wordt vrijgesproken of er geen vervolging komt en dat het gegeven dat het college van diensthoofden op grond van een "vrijblijvend vermoeden" blijft stellen dat verzoeker ten aanzien van de administratieve overheid, notarissen, het publiek, enz. niet de integriteit, het prestige en de geloofwaardigheid heeft die vereist zijn om de functie van hypotheekbewaarder te bekleden ook voor zijn huidige functie geldt;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen hierop antwoordt dat in de regel geen moeilijk te herstellen en ernstig

nadeel kan worden ontleend aan de duur van de annulatieprocedure aangezien dergelijk nadeel niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte; dat verzoeker in het geval van een normale carrière nog minstens twaalf jaar verwijderd is van zijn pensioen en het dan ook voorbarig is te stellen dat het aangevochten besluit het einde zou betekenen van zijn loopbaanperspectieven zodat de mogelijkheid dat hij de actieve dienst zal hebben verlaten alvorens er over zijn zaak uitspraak zou zijn gedaan hypothetisch is; dat het verlies van loon berekenbaar is en dus herstelbaar is en dat de betrekking van hypotheekbewaarder geen verdere bevorderingsmogelijkheden meer biedt waarbij de anciënniteit in de graad van hypotheekbewaarder een rol speelt; dat de gebeurlijke schorsing dit nadeel niet ongedaan maakt en er voor de benoemende overheid geen rechtsplicht bestaat om verzoeker te benoemen; dat wat betreft het aangevoerde moreel nadeel van de “banvloek” die op hem zou blijven rusten niet het gevolg is van de bestreden benoeming en dat dit alleen ongedaan kan worden gemaakt door de beëindiging van het strafonderzoek; dat tijdens de benoemingsprocedure enkel is vastgesteld dat verzoeker een aantal feiten heeft toegegeven, zonder dat wordt beweerd dat het strafbare feiten zijn “laat staan dat de bij de benoeming betrokken overheden zich in deze zin tegenover derden zouden hebben uitgelaten”; dat het aangevochten besluit “dan ook geen weerslag (heeft) op de huidige werkpositie van verzoeker nu hij vooraleer de hier aangevochten benoemingsprocedure werd aangevat bij ordemaatregel werd overgeplaatst naar het aankoopcomité van Brugge, waar de modaliteiten van zijn medewerking strikt zijn geregeld teneinde het belang van de dienst te vrijwaren”;

2.3. Overwegende dat verzoeker in tussenkomst opmerkt dat het morele nadeel niet zozeer voortkomt uit de tenuitvoerlegging van de bestreden benoeming maar wel uit het opsporingsonderzoek dat het parket lastens verzoeker uitvoert alsmede uit de bekentenissen die verzoeker zelf heeft afgelegd; dat die feiten algemeen bekend zijn in zijn administratie en geen bijkomende ruchtbaarheid gekregen hebben door zijn niet-benoeming; dat daarenboven een moreel nadeel in de regel wordt goedge maakt door het morele voordeel verbonden aan een vernietiging van de bestreden handeling;

2.4. Overwegende dat, zoals de verwerende partij terecht opmerkt, verzoeker bij een normale carrière nog minstens twaalf jaar verwijderd is van zijn pensioen en dat het dan ook voorbarig is om te stellen dat het aangevochten besluit het einde zou betekenen van zijn loopbaanperspectieven; dat de mogelijkheid dat

verzoeker vervroegd uit de actieve carrière zou stappen, alleen maar aan hem zal te wijten zijn zodat hij zelf aan de basis zal liggen van het nadeel dat hij vindt in het feit dat een vernietiging na afloop van de gewone vernietigingsprocedure hem geen voordeel meer zou kunnen brengen; dat het ingeroepen nadeel, dat indien de benoemingsprocedure moet worden overgedaan na 5 of 9, jaar de vergelijkings-situatie voor hem nadeliger zal uitvallen omdat hij met andere en misschien met meer kandidaten zal moeten vergeleken worden terwijl er thans slechts drie kandidaten waren, te hypothetisch is om dit als een ernstig nadeel te aanvaarden; dat het aangevoerde nadeel dat hij jaren anciënniteit als hypotheekbewaarder zal moeten derven een nadeel is dat zou kunnen voortvloeien uit de duur van de vernietigings-procedure maar niet rechtstreeks uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat gederfde inkomsten kunnen worden berekend en derhalve geen moeilijk te herstellen nadeel kunnen opleveren; dat de betrekking van hypotheekbewaarder geen verdere bevorderingsmogelijkheden meer lijkt te bieden waarbij de anciënniteit in de graad van hypotheekbewaarder een rol speelt; dat trouwens ook in het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 25 juni 1953 betreffende de bevordering in graad en de mutaties in de buitendiensten van het bestuur der registratie en domeinen uitdrukkelijk wordt verklaard dat de betrekking van hypotheekbewaarder een einde loopbaanfunctie is die geen bevorderingsmogelijkheden meer kent; dat een moreel nadeel in de regel wordt hersteld door de genoegdoening die verkregen wordt door een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing; dat “de banvloek” “van een vermoeden van strafbare feiten” gedurende de hele duur van de annulatieprocedure “zelfs al wordt (verzoeker) vrijgesproken of wordt er geen vervolging ingesteld” sterk moet gerelativeerd worden gelet op de brief van de procureur des Koning te Brugge van 11 december 2002 waaruit blijkt dat het parket geen vervolging instelt omdat alleen het niet aangeven van bepaalde fiscale inkomsten wordt weerhouden en de zaak op fiscaal gebied is geregeld en gelet op de omstandigheid dat er klaarblijkelijk thans geen tuchtrechtelijke gevolgen worden aan vastgeknoopt; dat voorts indien er nog een tuchtprocedure zou worden opgestart een “banvloek van een vermoeden strafbare feiten te hebben gepleegd” veeleer daarin moet worden gezocht dan in de bestreden benoeming; dat overigens de verwerende partij in de procedure die tot de bestreden benoeming heeft geleid verzoeker niet beschuldigt strafbare feiten te hebben gepleegd en dat het veeleer verzoeker zelf is die de woorden “strafbare feiten” gebruikt; dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is aangetoond,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van André DELEENHEER in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf mei 2000 en drie, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.